

936 / 14.12.2016 г

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Атанас Петров Атанасов
от катедра „Икономикс“ на Университет за национално и световно стопанство – София,
по кандидатурата на гл. ас. д-р Калин Йовчев Господинов
от катедра „Обща икономическа теория“ на Икономически университет – Варна,
за придобиване на академичната длъжност „доцент“
по професионално направление 3.8. Икономика,
научна специалност „Политическа икономия (Обща икономическа теория)“

Настоящото становище изготвих на основание заповед на Ректора на Икономически университет – Варна, № РД 06.-4165 от 11.10.2016 г. за назначаване като член в състав на научно жури и решение на научното жури от 21.10.2016 г. да представя становище. Конкурсът за придобиване на академичната длъжност „доцент“ по професионалното направление 3.8. Икономика, научна специалност „Политическа икономия (Обща икономическа теория)“ е обявен в ДВ, бр.68/30.08.2016 г., и е придвижен съгласно Правилата за условията и реда на придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Икономически университет – Варна. Той е във връзка с развитието на академичния състав на катедра „Обща икономическа теория“ и решение на Факултетен съвет на Финансово-счетоводен факултет - Протокол № 7 от 29.09.2016 г. Единствен кандидат в конкурса е гл. ас. д-р Калин Йовчев Господинов от катедра „Обща икономическа теория“ на Икономически университет – Варна.

През 1988 г. той завършва висше образование – специалност „Икономика на промишлеността“, в Московски институт по народно стопанство и става доктор по икономика на Руска икономическа академия през 1992 г. От 1995 г. до момента е преподавател в катедра „Обща икономическа теория“ на Икономически университет – Варна, понастоящем с позиция на главен асистент. Преподавал е по микроикономика, макроикономика и икономически теории, както и по микроикономика и макроикономика на руски език. Заявява актуално поле на научен интерес институционална икономика. В конкурса участва (по негов отчет) с 28 публикации, от които: монографии – 3 (при изискване съгласно правилата на университета 1), студии – 1, научни статии – 7 (при изискване не по-малко от 8), научни доклади - 5 (при изискване не по-малко от 3), участие в учебници – 5, участие в сборници с тестове, задачи и въпроси – 7, участие в научно-изследователски проект - 1 (реализирано като самостоятелно участие в колективна монография). Служи си с руски и английски език. Открити са 2 цитирания (при изискване 3).

Като цяло приемам като отговаряща на изискванията по вътрешните правила на университета отчетената научноизследователска и преподавателска продукция на кандидата. По същество той представя 2 монографични издания, 2 студии – такива възприемам студията, публикувана в Годишник на Икономически университет – Варна, и самостоятелното участие в колективната монография в резултат на участие в научноизследователски проект, 7 научни статии – при изискване да са не-малко от 8, но и седемте, публикувани в реферирани в наукометрични бази данни издания, при изискване 5. Превишението в продукцията по линия на студиите и в броя на научните статии в реферирани издания, както и по линия на докладите намирам за

достатъчна компенсация във връзка с броя на научните статии. Извън дисертационния си труд и друга публикационна активност до конкурса, кандидатът участва с нови 769 стандартни машинопечатни страници публикувана продукция. Изпълнени са изискванията по вътрешните правила за преподавателска учебна натовареност.

Лично не познавам кандидата, но профилът му на учен изследовател и преподавател - какъвто профил се очертава през прочита на представените от него за участие в конкурса публикации, **намирам за удачна кандидатура** в обявения конкурс за заемането на академичната длъжност „доцент“ в катедра „Обща икономическа теория“. Изводът произтича от следните две основни оценки.

На **първо място**, в преподавателско отношение продукцията на кандидата отговаря на водещите академични практики с впечатляващо познание и умение да се структурират и изведат на относително по-високо от средното равнище поднасяните на студентската аудитория теоретични икономически знания. Освен висок академизъм и ерудиция, той показва привързаност към задълбоченост, широта и актуалност при интерпретацията и поднасянето на разработваните учебно-методически единици. Определено впечатлява добрата му артикулация на теоретичната материя по микроикономикс и макроикономикс, надхвърляща бакалавърско равнище.

На **второ място**, в изследователски план гл. ас. д-р Калин Господинов ясно обозначава свое поле на научни изследвания, по-широко от това, което отбелязва. В конкретен актуален план той споменава, че това е областта на институционална икономика. Цялостният преглед на неговите научноизследователски публикации – научни доклади, научни статии, студии и двете издадени монографии, едната, посветена на *ентропийния подход* в анализа на икономиката, и другата, посветена на *транзакционния подход* в анализа на фирмата и домакинството, свидетелства за *предразположение и траен интерес към метатеоретични и общометодологически аспекти* на икономически анализ. В същата насока ориентират и навлизанията му и обобщенията, до които достига в областта на *историята на икономикса*. Това силно персонализира кандидата, като му дава възможности за доста по-широк възглед върху икономическата теория. На практика и в двете си монографични издания той пряко или непряко поставя на обсъждане въпроса за ефикасното функциониране на икономическата система, в т.ч. и по-специално на пазарната икономика. Такова е посланието на „Ентропийни рамки на икономическите системи“ (2009), където авторът си поставя за цел открояването на ентропийни рамки, пропорции или правило при анализа на общественно-икономическите процеси – като съотношение на реалната икономика и сектора на услугите, държавна намеса и поддържането на подходящо съотношение между държавен и частен сектор, разработване и осъществяване на съобразена с ентропийни параметри икономическа политика, на подход за определянето на пазарна власт, на ролята на преките чуждестранни инвестиции в малка отворена икономика като нашата, на стабилността - респ. нестабилността, на отделна бизнес организация. Авторът намира ентропийните оценки за функционирането на икономическата система по-добри от БВП като измерител на макроикономическа активност и индикатор на национално благосъстояние. За **оригинален негов принос** в българската икономическа литература приемам факта, че той структурира и се стреми

начално да операционализира идеята за отчитането на ентропийните аспекти в традиционния икономически анализ, без това да го измества, а като го допълва. Сходен, макар и повече вътрешносистемно ориентиран, с фокус върху ключовите институционални единици на фирмата и домакинството, е и анализът на автора във втората му монография – „Транзакционният подход при анализ на пазарните субекти: фирми и домакинства“ (2016). Такова всъщност е и кредото на Р. Коуз – да се погледне в посока ефикасност на функционирането на икономическата система в нейната цялост през призмата на транзакционния подход. Авторът се стреми да разкрие значимостта на тази идея и да предложи примерни количествени измервания на транзакционните разходи за фирма и домакинство, с оглед тяхното рационализиране и с това – подобряване на общото функциониране на икономическата система. Метатеоретичният потенциал на транзакционния подход, разработван от автора, се състои именно в разглеждането на транзакционните разходи като измерител на конкурентността на икономиката, в т.ч. на отделните организационни бизнес единици и на домакинствата, в центъра на които е визиран индивидът. Авторът намира, че за разлика от другите мерки на пазарна власт, транзакционните разходи по своята същност са пряк и коректен неин измерител и следва да бъдат операционализирани за тази цел. Интерес представлява, особено ако се генерализира, регресионното свидетелство, изведено от автора с анализ на непълен финансов отчет, за пряка зависимост на печалбата на изследвана бизнес организация (Банка Уникредит Булбанк) и транзакционите ѝ разходи и за еластичност на печалбата от тях. Заслужава да бъдат отбелязани **оригиналните усилия на автора в посока на операционализиране** на концепцията за транзакционните разходи по Коуз – външни и преди всичко вътрешни, чрез методика за тяхното квантифициране и подлагане на ефективен анализ, като **приносен опит** в това направление.

Това виждане за усилията и достиженията на кандидата се подкрепя от факта, че още в края на 90-те г. той изследва *отрасловоструктурни аспекти* на икономическия растеж на страната с оглед *динамизирането на икономическия преход*, икономическата роля на държавата, формирането на *ефикасен пазарен механизъм*, използването на натрупания дотогава потенциал на страната, включването ни в Европейския съюз. Още тогава той проявява критично отношение към неоконсервативните теории и изразява очакване за обвързване на еволюционисткия подход с *институционализма* – докато се стигне до студията му от 2015 г., публикувана в Годишник на Икономически университет – Варна, разглеждаща възможностите за измерване на транзакционните разходи на микроиво, и монографията му от 2016 г., където в още по-широк план разглежда транзакционните разходи и ефективността на фирмите и домакинствата като единици на такъв анализ. По аналогичен начин, в доклади и статии от първото десетилетие на века е виден *коренът и последователното развитие на възгледа му за използването на ентропиен подход*, с проявено още тогава критично разбиране за небалансираното прилагане на пазарните идеи и засягане степента на въвличане на държавата в икономическата организация на общественото производство, довело до монографията му от 2009 г. върху ентропийните аспекти на икономическия анализ. Авторът прилага ентропийна гледна точка в оценката на ролята на средната класа за цялостно балансирано и ускорено икономическо развитие в студията си от участие в

научноизследователски проект, публикувана в рамките на колективна монография през 2014 г. Идейна последователност е видна и в интереса, проявен към „свободните пари“ в доклад от 2010 г. – предшественик на научната статия, публикувана в сп. *Икономически и социални алтернативи* през 2015 г., дискутираща институционални алтернативи на Великата рецесия и проблема за ликвидността – отново с характерен *метод* към анализа на деловия цикъл, глобалната финансово-икономическа криза, глобалните и локалните пари, разглеждането на парите като институция, отчитането на транзакционните разходи и т.н., с оглед обвързването на аспектите на монетарната икономика с реалната – със специален акцент: изоставяне на системата с положителни лихви и по-широко прилагане на система с отрицателни лихви, засягащо интересите в пазарната система от либерален тип.

Казаното дотук ми дава основание да подчертая: 1) **нетрадиционността на възприетия и следван научноизследователски подход**; 2) **метатеоретичната и общометодологическа кохерентност на предприеманите научни изследвания**; и 3) **логическата и времева последователност в мисленето на кандидата**. Намирам това и много доброто качество на представената от него преподавателска продукция като **ДВАТА ОСНОВНИ АРГУМЕНТА, НА БАЗАТА НА КОИТО ФОРМИРАМ И ОТСЕГА ДЕКЛАРИРАМ СВОЕТО ПОЛОЖИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ**.

На фона на тази обща положителна оценка има място за много критични бележки към кандидата, всичките в научноизследователски план. В една голяма степен това произтича от самата специфика на подхода, който той следва. Верен на положените от него немалки усилия в разработването на аспектите на посочения спомагателен ентропиен анализ и на транзакционния подход, - и поради трудността, мащаба и неразработеността на разглежданите въпроси, - той е изправен пред опасността от **два рода грешки** – 1) поради атрактивността на самата нетрадиционност на подхода и оперативната възможност за извършването на емпирични оценявания да приеме прибързано възгледи, които не са достатъчно защитени в научната общност, т.е. *да се предовери* на водещи индивидуални изследвания; 2) да обърне *селективен поглед назад в историята на икономикса* за събирането на подкрепа на прилагания от него подход. Така например в монографията, посветена на транзакционните разходи, по линия на първия род грешки виждам предоверяване в ползваната литература на посочени видове транзакционни разходи, позволяващи тяхното счетоводно представяне, което вкарва анализа в неразрешими трудности, свързани с ролята на ценообразователни практики на бизнес единиците, чрез които те покриват значителната част от транзакционните разходи, и установяването на непокрития пласт от транзакционните разходи, свързан най-вече с неформалната икономика, в т.ч. корупция. Трудно е да се види приемлив теоретико-методологичен бекграунд за демаркация в това отношение. Същото може определено да се каже и във връзка с интерпретацията на домакинството като институция, минимизираща транзакционните разходи, и останалите нерационализирани транзакционни разходи. По линия на втория род грешки, - макар авторът със завидно умение и широта на възгледа да въвежда читателя в идеята си за мястото и ролята на транзакционните разходи, - като цяло оценките в малкия обем, отделен на историческия ракурс преди пристъпване към

съдържателното разглеждане, *в много от случаите се оказват непълни или неточни*. Не е фиксирана достатъчно задълбочено релацията между неокласически икономикс и институционализъм; не е показано добре разграничението или кое е общото между „нова институционална икономика“ и „неоинституционализъм“; не е разкрито значението на понятието за „човешкия капитал“ като ключов момент, дори връх, в еволюцията и доминацията на неокласическата парадигма – обратно, неговото възпроизводство се счита от автора като критерий за рационализация на транзакционните разходи от домакинството, а новият институционализъм - за сериозния опонент на неокласическия икономикс. Подобно нещо може да се каже и по повод монографията, посветена на допълнителното прилагане на ентропиен подход. По линия на първия род грешки: намирам предоверяване в приетата теза за универсалността на приложението на ентропийния подход, в т.ч. в икономическия анализ. Смятам, че може да има конвергиране в крайните цели на ентропийния и традиционния (неокласическия) икономически анализ, както и че има неясни зони, ако се има предвид евентуална пряка екстраполация на ентропийния подход (едва ли следва да се убеждаваме относно трудностите, свързани с интерпретацията на понятието за вероятност и на ентропията като мярка на неопределеността). По линия на втория род грешки: авторът представя някои възгледи на важни икономически школи или исторически епизоди в развитието на икономикса, като критично проследява еволюцията във възгледите и акцентира върху текущи слабости на традиционния икономически анализ, но не отчита факта, че *внасянето на външен математико-статистически инструментариум* в анализа на общественно-икономическите отношения, колкото и гъвкав и модерен да е той, *вещае оставане на предприетия анализ в общите граници на доминантната икономическа парадигма*. В тази монография от 2009 г. противопоставянето на традиционния анализ не е така отчетливо огласено от автора, както това е в монографията от 2016 г. Ако кандидатът смята, че с времето концептуализира своя опозиция на традиционния неокласически мейнстрийм икономикс, добре е да ревизира и обогати възгледите си, за да избегне коварството на капана, в който се намира понастоящем, да опонира на доминиращото статукво, а в дълбочина да остане в неговите модернизиранни рамки.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. В предоставените ми за изготвяне на становище материали пред мен се очерта профилът на подчертано интелектуална личност - изследовател и преподавател с широко, неортодоксално, открито, високоакадемично мислене, с изключително ценна насоченост в научните изследвания – поле, в което посвещава усилия в продължение на две десетилетия, с впечатляващи преподавателски разработки, с кохерентна изследователска програма и безспорна ерудиция. С препоръка за по-предпазлив прочит на някои версии на анализа и интерпретации от специализираните изследвания, които приема, **УБЕДЕНО ИЗРАЗЯВАМ ПОЛОЖИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ** за придобиването на академичната длъжност „доцент“ от гл.ас. Калин Йовчев Господинов.

гр. София,
08.12.2016 г.

Изготвил становището: .

(доц. д-р Атанас Петров Атанасов)

СТАНОВИЩЕ

на проф. дин Ивона Г. Якимова – катедра "ОИТ" – ИУ-Варна

относно участието на гл. ас. д-р Калин Йовчев Господинов – преподавател в катедра "ОИТ" – ИУ - Варна в конкурс за заемането на академичната длъжност "доцент" в научна област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.8. Икономика, научна специалност – Политическа икономия (Обща икономическа теория) обявен за нуждите на катедра "ОИТ" – ИУ - Варна
основание: Заповед на Ректора на ИУ-Варна, № РД 06- 4165/11.10.2016

В обявения конкурс за заемането на академичната длъжност "доцент" в научната област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.8. Икономика, научна специалност Политическа икономия (Обща икономическа теория), публикуван в ДВ, бр. 64/16.08.2016 г. за нуждите на катедра "ОИТ" към Икономически университет - Варна участва един кандидат - гл.ас. д-р Калин Йовчев Господинов, преподавател към същата катедра.

Научната продукция, представена от кандидата, с която участва в конкурса включва общо 28 научни публикации, от които 3 монографии, 1 научна студия, 7 научни статии, 5 научни доклада и 12 учебника и учебни помагала. Отделно е приложен и списък с три броя научни разработки – автореферат върху дисертационен труд, една научна статия и един доклад от научна конференция, публикувани във връзка с дисертационния труд. От общия списък на публикациите, участващи в конкурса 15 са самостоятелни в обем от 494 страници и 13 са в съавторство, като приносят на гл. ас. д-р Господинов е в рамките на 275 страници или общо 769 страници.

Тематично в научните публикации на гл.ас. д-р Калин Господинов се наблюдават два фокуса на научен интерес, които той разработва методично, последователно и изключително добросъвестно и които отразяват различни етапи на неговото научно развитие. Първият е свързан с изследване на влиянието на иновационните процеси върху ефективността на примера на българската икономика. Този кръг на научни интереси е тясно свързан с разработката на дисертационния труд и първите години на научното му израстване, в рамките на които той е под влиянието на руските колеги от РЭА „Г.В.

Плеханов” гр. Москва, където Господинов е редовен докторант. Вторият акцент на научен интерес на автора се разпределя върху две различни области на икономическата теория – ентропията като една от характеристиките на икономическите системи и транзакционният подход при анализа на пазарните субекти. Двукният интерес към подобна тематика не е паралелен, а отразява различни периоди на научното развитие на автора и най-вече съществените ограничения, които той среща в усилията си да изследва ентропията на икономическата пазарна среда.

Най-зрели и задълбочени са публикациите на д-р Господинов от последните години, в рамките на които той се утвърди като един от малкото български икономисти, които избраха за своя теоретична основа идеите на институционализма и в частност теорията на транзакционните разходи.

Най-пълно и комплексно идеите на гл.ас. д-р К. Господинов за транзакционните разходи се анализират в последната му монография „Транзакционният подход при анализ на пазарните субекти – фирми и домакинства”, СТЕНО, Варна, 191 стр. и в научната студия „Възможности за количествено измерване на транзакционните разходи на микроиво”, Годишник на ИУ-Варна, том 85/86 (2013-2014 г) 60 стр. В качеството си на научен рецензент на студията и вътрешен на монографията, бих споделила, че научните идеи, развити от автора в тях са оригинални и независимо, че някои от тях биха могли да бъдат оспорвани, те представят автора като сериозен изследовател, който не се движи по повърхността на научните проблеми, а се стреми да навлезе в дълбочината им и да търси съответните научни решения. Особено място авторът отделя на транзакционните разходи като източник на пазарна власт и в тази връзка необходимостта от тяхната минимизация. Той счита, че държавата, в рамките на антимонополното регулиране, ограничавайки тази власт, може да намери допълнителни аргументи, опирайки се на теорията на транзакционните разходи.

Интересни идеи д-р Господинов развива и в колективната монография „Социално-икономически измерения на рецесивната българска икономика в периода 2008-2013 година” СТЕНО, Варна, 2014, където участва с научната студия „Състояние и възможности на средната класа в България”. В нея той анализира вариантите за класификация и идентификация на средната класа в страната, както и необходимостта приоритетите на икономическото развитие да бъдат съобразени не с абстрактни и неуловими от населението цели, а към формирането на устойчива и жизнеспособна средна класа в качеството

й на икономически и социален гръбнак на българската пазарна икономика.

Кандидатът има интерес и към такива проблеми като отрасловата структура на производството в условията на преход, приоритети и възможности за икономически растеж, наградата по икономика на Алфред Нобел и съвременните проблеми на икономическата наука, които е изследвал в научни статии и публикувал в сп. Известия на ИУ – Варна и сп. Икономически и социални алтернативи – УНСС, София.

Освен от научна, кандидатурата на гл. ас. д-р Господинов е издържана и от учебна (преподавателска) гледна точка. Той е ръководител на семинарни упражнения дълги години и е натрупал достатъчно преподавателски и педагогически опит, които му позволяват да работи добре със студентите дори и през последните години, когато качеството и предварителната подготовка на първокурсниците е рязко спаднала. Той е единственият преподавател от катедрата, който участва в преподаването на бакалавърска програма на руски език с два курса лекции – Микро- и Макроикономика и съответните им семинарни упражнения.

Имам и лични впечатления за професионалните и лични качества на гл. ас. д-р Калин Господинов от времето на неговото постъпване в катедра “ОИТ” към Икономическия университет – Варна през 1995 година. Изключително коректен и стриктен към ангажиментите си и в същото време добронамерен и учтив към колегите и студентите си, Калин се наложи като много добър преподавател и педагог. Отличното владение на руски и английски език дават на Калин предимството да следи всички нови публикации от първоизточниците и да използва информацията и знанията си в лекциите и научно-изследователската си дейност. За мен е непонятно как при това равнище на владение и на двата езика Калин Господинов не е направил опит да публикува научна продукция в чужбина. Моите препоръки към него са да активизира усилията си към чуждестранни публикации и по възможност в реферирани списания.

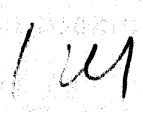
Гл. ас. д-р Калин Господинов участва активно в учебно-публикационната дейност на катедрата, като участието му в издадените учебници е главно с по една глава и приложенията към съответните теми, а в сборниците чрез разработката съответно на три или четири теми.

Отчитайки не само количеството на представените научни публикации, но преди всичко качеството на тези разработки и научните достижения на кандидата, както и преподавателския потенциал,

доказан през дългогодишната му академична кариера, считам, че кандидатурата на гл. ас. д-р Калин Господинов е повече от убедителна и той заслужава по достойнство да получи академичната длъжност "доцент" за цялостната си преподавателска и научна дейност в Икономическия университет – Варна през последните д

28. 11. 2016 година
гр. Варна .

Подпис:
(проф. дин Ивона Якимова)

СТАНОВИЩЕ

за заемане на академичната длъжност *доцент* по обявен конкурс от

017/12.12. 2016г

Икономически университет – Варна

1. Обща информация

Изготвил становището: проф. д.н. Дянко Христов Минчев, преподавател в РУ „А. Кънчев“, професионално направление 3.8. Икономика, специалност „Политическа икономия“.

Основание за даване на становището: заповед на Ректора на Икономически университет – Варна, № РД 06-4165/11.10. 2016 и решение на Научното жури от 21.10.2016 за избор на председател и определяне на рецензенти.

2. Данни за конкурса

Конкурсът е за академичната длъжност "доцент" по научната специалност „Политическа икономия“, по професионално направление 3.8. „Икономика“, научна област „Социални, стопански и правни науки“ чрез обявен конкурс от ИУ – Варна.

Конкурсът е обявен в ДВ бр. 64/16. 08. 2016 г. за нуждите на катедра „Обща икономическа теория“ на ИУ – Варна, съгласно Решение на факултетния съвет на *Финансово-счетоводен факултет*.

3. Кандидат по конкурса

Единственият участник в конкурса за академичната длъжност „доцент“ е Калин Йовчев Господинов, д-р, гл. ас. в катедра „Обща икономическа теория“ на ИУ – Варна. Д-р Господинов работи в ИУ – Варна от 1995 г. до настоящия момент.

4. Общо описание на представените научни трудове след последната процедура

Съгласно приложения списък от д-р Господинов на рецензиране подлежат 2 самостоятелни монографии, 1 колективна монография, 1 студия, 7 статии, 5 доклади (от научни конференции).

Представените самостоятелни монографии са рецензирани. Първата от тях „Ентропийни рамки на икономическите системи“, издадена през 2009 г., е рецензирана от трима хабилитирани преподаватели, а втората „Транзакционният подход при анализ на пазарните субекти: фирми и домакинства“, издадена през 2016 г. – от двама професори. Последната е не само рецензирана, но в качеството ѝ на хабилитационен труд предварително е широко обсъждана на катедрено заседание.

Положително в двете монографии е спазването на типичната форма на монографията като научно изследване - с формулиране на изследователска теза, цел, задачи, обект, предмет, както и обработката на значително количество емпирични данни. Позитивна оценка заслужава и съчетаването на качествения анализ с използването на количествени методи.

Основните направления, в които кандидатът работи, са ентропийният подход и транзакционният подход.

Първото направление има научно-теоретичен характер и е свързано с централната организираща идея на доминиращото днес направление в икономическата теория - неокласицизма. От друга страна, критичното отношение към него оставя впечатление за хетеродоксна критика. Това обстоятелство е важно и с това, че проправя път за нетрадиционно мислене сред младите хора, създавайки ново виждане в общата теория, което има хетеродоксен характер и следователно формира критична гледна точка към реалността – нещо изключително важно за формирането на творчески личности.

Второто направление, свързано с транзакционния подход, се стреми към количествено определяне на транзакционните разходи за фирмите и домакинствата. Приносът в това отношение – конкретното приложение на транзакционния подход разкрива изследователска ниша.

Гл. ас. д-р Господинов е участвал и в научно-изследователския проект: „Социално-икономически измерения на рецесионната българска икономика в периода 2008-2013 г.“ Това е и заглавието на колективната монография, издадена през 2014 г., в която участието на кандидата е в размер на 53 страници.

Статиите и докладите, в повечето случаи, са в същите две направления, споменати по-горе и публикувани преди всичко в издания на ИУ – Варна. Дадената справка за влиятелност на научните публикации на кандидата показва, че те са в реферирани издания.

Общата научна активност (без учебниците и учебните помагала) се равнява на 547 стандартни страници. Представените публикации са напълно достатъчни за придобиване на академичната длъжност „доцент“.

5. Обща оценка на учебно-преподавателската работа

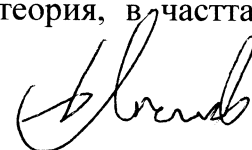
Д-р Калин Йовчев Господинов има богат преподавателски опит – 21 години, натрупан в ИУ - Варна, като асистент и главен асистент. През този период д-р Господинов чете лекции и води упражнения по дисциплините *Микроикономика* и *Макроикономика*. Съгласно предоставената справка, учебната натовареност за 2014-2015 г. е 180 ч., а за 2015-2016 – 390 ч. Калин Йовчев Господинов участва в написването на 5 учебника по Микроикономика, Макроикономика, Международен икономикс с отделни глави и приложения.

Д-р Господинов е включен и в колектив при написването на 7 сборника (учебни помагала). Общата продукция при учебниците и учебните помагала се измерва количествено с 222 стандартни страници.

Дългогодишният стаж на гл. ас. д-р Господинов е предпоставка за натрупване на преподавателски опит, а количеството на участие в написването на учебна литература налага мнението, че кандидатът е достатъчно подготвен за заемане на академичната длъжност „доцент“.

6. Идентифициране на научните приноси

Основните приноси на автора могат да се обобщят в двете направления: научно – в областта на критиката на икономическата теория, в частта на

използването на ентропийния подход към равновесието; научно-приложни – в областта на транзакционния подход – измерване на тези разходи за фирми и домакинства.

Конкретните форми на реализация на тези приноси заслужават положителна оценка, особено що се отнася до връзката между двете направления със съществуващата господстваща обща теория на икономиката - критичната оценка на съществуващата теория се допълва предложението за промяна.

7. Критични бележки и препоръки

Препоръките, които могат да се дадат на д-р Господинов, са:

- да задълбочи и разшири изследванията си, които имат критично отношение към господстващата неокласическа доктрина, която изпитва нарастваща прагматична недостатъчност;
- да разнообрази изданията, в които публикува своите статии и студии.

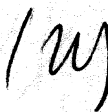
8. Заключение

На базата на изразеното по-горе мнение и отношение към различни страни от дейността на кандидата и съгласно изискванията на ЗРАС и Правилника за неговото приложение, както и действащите вътрешни количествени и качествени изисквания в ИУ - Варна, изразявам становището, че д-р Калин Йовчев Господинов може да заеме академичната длъжност „доцент“ по научната специалност “Политическа икономия“ в катедра „Обща икономическа теория“ на ИУ - Варна. Препоръчвам на Факултетния съвет на „Финансово-счетоводен факултет“ в ИУ – Варна да го избере за заемане на академичната длъжност „доцент“.

7.12.2016 г.

Гр. Русе

Подпис: .....

918/12.12.2016г.

СТАНОВИЩЕ

От: доц. д-р Христо Делчев Мавров –Икономически университет-Варна

Основание: Участвам в състава на научното жури по конкурса съгласно Заповед на Ректора на ИУ-Варна № РД 06-4165/11.10.2016 г. и решение на научното жури от 21.10.2016 г.

Данни за конкурса

Настоящото становище е разработено въз основа на документи, постъпили по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” в област на висшето образование 3.Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.8. Икономика, научна специалност „Политическа икономия (Обща икономическа теория)” в Икономически университет - Варна, обнародван в „Държавен вестник”, бр. 64 от 16.08. 2016 г. Конкурсът е обявен с решение на факултетния съвет на Финансово-счетоводен факултет на ИУ-Варна за нуждите на катедра ”Обща икономическа теория” към същия факултет.

Представените по конкурса документи съответстват на изискванията на ЗРАСРБ.

Процедурата по конкурса, касаеща етапите и документите дотук е спазена.

Кандидат по конкурса : гл. ас. д-р Калин Йовчев Господинов

В конкурса за „доцент” участва само един кандидат – гл. асистент д-р Калин Йовчев Господинов, който е член на катедра „Обща икономическа теория”. Калин Господинов е придобил ОНС „доктор“ в Руска икономическа академия “Г.В.Плеханов“, гр. Москва на 12 февруари 1993 г.

4. Общо описание на научните трудове след последната процедура

За участие в конкурса за доцент гл.ас. д-р К.Господинов е представил 28 публикации с непосредствено отношение към конкурса. Публикациите са с общ обем от 769 стр. по раздел Б и със следната количествена структура:

Научно-изследователски публикации:

Монографии - 3 бр. с обем 369 стр., от които 2 самостоятелни, всяка с обем над 120 стр.; студии -1 бр.; статии – 7 бр. и доклади – 5 бр.

Учебно-методични публикации: 12 броя учебници и учебни пособия в съавторство.

Една от публикациите посочена като доклад „Transaction costs: classification and measurement (Microeconomic level)“ е в списание Izvestia, Journal of the Union of scientists - Varna, Economic sciences series, 2014, ussue 1, pp. 21-27, което вече е индексирано в RePEc. В този смисъл броят на статиите може да се завиши на 8, а на докладите да се намали на 4.

Изводът е, че броят на публикациите надхвърля минималните изисквания по чл.62 т.3 във връзка с чл.71, ал.2 и 3 от Правилата за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ИУ-Варна.

Представената справка за влиятелност на публикациите свидетелства, че 6 от статиите са публикувани през различни години от 1997 до 2007 г. в списание „Известия“ на ИУ-Варна, което е индексирано в RePEc и Google Scholar. Една статия от 2015 г. е в сп.“Икономически и социални алтернативи“, индексирано в EBSCO, RePEc и Google Scholar.

Публикациите са основно в областта на методологията на икономическия анализ с конкретни емпирични приложения на изследваните подходи. Тези подходи са два – транзакционният подход и ентропийният подход. На първия са посветени основният монографичен труд, 1 студия и 2 доклада. Вторият подход е представен чрез монография, 2 статии и 2 доклада. В тези две области Калин Господинов е предложил систематизирани знания, теоретико-методически обобщения и приложения на подходите чрез анализ на конкретни данни от българската действителност.

Освен тази проблематика научните интереси на К.Господинов са насочени и към макроикономически проблеми като растежа, отрасловата структура на икономиката в преходните условия. Разглеждат се и проблеми на микроикономиката като конкуренцията и нейните ограничения, както и необходимостта от развитие на средната класа като стабилизиращ фактор за социално-икономическото развитие на България.

5. Обща оценка на учебно-преподавателската работа

Учебно-преподавателската работа на К. Господинов е в областта на Микроикономиката и Макроикономиката. През последните 2 учебни години той чете лекции и води упражнения и по двете дисциплини. Общата учебна натовареност през този период е 570 часа. Може да се открие разработеният от него курс по Микроикономика и Макроикономика на руски език за чуждестранни студенти, който успешно е апробиран през учебната 2014-2015 г. и продължава и тази година в специалността „Международен туризъм“ на руски език. Калин Господинов участва активно като съавтор в учебниците и учебните пособия на катедра „ОИТ“. Безспорен е неговият принос в активизиране работата на студентите за участието в студентски научни конференции, като дълги години е в състава на комисиите за подбор и оценка на крайното представяне на първокурсниците на годишната студентска конференция по Макроикономика. Заедно с това участва и в комисията за ежегодната олимпиада по Микроикономика.

Калин Господинов има участие в 1 успешен научноизследователски проект по Наредба 3 и участва периодично в научни конференции и кръгли маси.

6. Идентифициране на научните приноси

Според мен в представените от д-р К.Господинов научни публикации по конкурса се открояват следните **основни приноси**:

1. Направени са теоретични обобщения за възможността транзакционният подход да се използва за анализ на поведението на пазарните субекти в противовес на доминиращата неокласическа парадигма, която разглежда фирмата като черна кутия.;
2. Анализът на поведението на домакинствата на основата на транзакционният подход е оригинално по своя характер и заслужава специално внимание.;
3. Адаптиране на транзакционния подход за конкретните анализи на поведението на фирми от финансовата сфера и стоманодобива и направените изводи и препоръки.;
4. Използването на ентропийния подход като алтернатива на традиционния неокласически подход при анализ на икономически процеси и явления и в частност ролята на ПЧИ и тяхната ефективност по региони в България.

Посочените приноси са изключително авторова заслуга на д-р Калин Господинов. Те се отнасят главно към **следните групи приноси:**

- обогатяване и прецизиране на съществуващи научни знания;
- разширяване приложението на съществуващи методи за решаване на конкретни проблеми и формулирани изводи и препоръки за икономическата политика;
- използване на нови средства за изучаване на съществени страни в съществуващи научни проблеми;

Критични бележки и препоръки

Част от публикациите биха могли да са на руски или английски език с оглед на по-широка научна публичност и за осигуряване на по-голяма цитируемост на постигнатите научни резултати.

Заключение.

Научноизследователската работа на гл. ас.д-р Калин Йовчев Господинов отговаря на всички изисквания на Закона за развитието на академичния състав в Република България, на Правилника за неговото приложение, както и на изискванията на ИУ-Варна за заемането на академичната длъжност “доцент”. Това ми дава основание да дам **положителна оценка за избора гл. ас.д-р Калин Йовчев Господинов за заемането на академичната длъжност “доцент”** по професионално направление 3.8. Икономика, научна специалност „Политическа икономия (Обща икономическа теория)” в Икономически университет-Варна

12.12.2016 г.
гр.Варна

Член на журито:

(доц. д-р Христо Мавров)

9241/12.12.2016

1

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Ваньо Желязков Гаргов от катедра „ОИТ“ в ИУ-Варна,

член на научното жури в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“: област на висшето образование – 3. Социални, стопански и правни науки. Професионално направление – 3.8. Икономика, Научна специалност – „Политическа икономия (Обща икономическа теория)“, обявен от ИУ-Варна.

1. Данни за конкурса

Конкурсът е обявен за нуждите на катедра „Обща икономическа теория“ към Финансово-счетоводния факултет на ИУ-Варна в ДВ бр.68/30.08.2016 г. Основание за написване на становището е заповед на ректора на ИУ-Варна № РД 06-4165/11.10.2016 г. за състава на Научното жури по конкурса за „доцент“ в област на висшето образование – 3. Социални, стопански и правни науки; Професионално направление – 3.8. Икономика; Научна специалност – „Политическа икономия (Обща икономическа теория)“ и решението на научното жури за избор на председател и определяне на рецензенти, взето на първото му („неприсъствено“) заседание от 21.10.2016 г.

2. Кандидат по конкурса

Единствен кандидат по обявения конкурс за „доцент“ е гл.ас. д-р Калин Йовчев Господинов, който завършва висшето си образование през 1988 г. по специалността „Икономика на промишлеността“ в МИНХ „Г.В.Плеханов“ – Москва. От 1989 г. до 1992 г. е редовен аспирант в същия университет и успешно защитава дисертация на тема „Влияние на иновационните процеси върху ефективността на народното стопанство“ (на примера на Република България). Академичната му преподавателска кариера започва през 1995 г. и продължава до днес като асистент, старши асистент и главен асистент в катедра ОИТ на ИУ-Варна. където води упражнения и чете лекции пред студентите по Микроикономика, Макроикономика и Икономически теории на български и на руски език.

3. Общо описание на представените научни трудове, идентификация на научните приноси, критични бележки и препоръки

За участие в конкурса кандидатът представя 28 публикации в обем от 769 страници. 16 от които са научни, а 12 с учебно-методическо съдържание. Разпределението на научните публикации по видове е както следва: три монографии – две от които самостоятелни и една в съавторство („Социално-икономически измерения на рецесионната българска икономика в периода 2008 г. – 2013 г.“ – колективна монография), 1 студия, 7 научни статии и 5 научни доклада. Учебно-методическите публикации са участия на гл. ас. д-р К. Господинов в написването на учебници и учебни помагала, издавани от различни колективи от преподаватели в катедра „ОИТ“ на ИУ-Варна.

К.Господинов е *хибридна икономическа структура*, която трудно се вписва в която и да е стандартна обяснителна схема на икономическо поведение, и поради това икономистите сякаш се „измъкват“ чрез *своеобразна методологична редукция* – или отъждествявайки домакинството с цялостна и монолитна микроикономическа единица с рационално поведение, каквито са фирмата и индивида-потребител в неокласическия модел на пазара, или използвайки агрегатни променливи, както е в кейнсианския макроикономически подход. И в двата случая резултатът е един и същ – сложната и вътрешно противоречива икономическа природа на тази структура в значителна степен остава извън обсега на теоретичния анализ. Следователно конвенционалният „пазарен“ подход е с ограничен евристичен потенциал, поради което прибягването до други подходи – в случая институционалния, е неизбежно! Този проблем и това противоречие според мен мотивира автора да представи своята гледна точка, която е израз на *актуалността, значимостта и безусловната нужда от подобно изследване*. Освен това, те *предопределят съдържанието и структурата на предложения текст*:

А) В исторически план се представят теоретико-методологичните основи на различните подходи при изследване на икономическото поведение на домакинствата, като най-напред се разграничава икономическата категория „домакинство“ от социалното, демографското и юридическото съдържание на понятието „семейство“ и паралелно с това, се уточнява разликата между чисто икономическото съдържание на тази структурна единица (*водещият критерий* е „наличието на обособен бюджет“) и възприемането на понятието в тесен смисъл – като съвкупност от специфични битови дейности (домакински работи), съпътстващи ежедневието на всяко домакинство;²

Б) Ретроспективният поглед към теоретичното осветляване на проблема обхваща представянето на 4-те базисни подхода към ролята и значението на тази структурна икономическа единица – т.нар. *производствен подход на класическата школа, либерално-утилитаристичния и рационалистично-потребителски подход на неокласиците, кейнсианския макроикономически подход към проблема и бихейвиористката му интерпретация*, като се извеждат се техните силни и слаби страни, след което въз основа на презумпцията, че в своето развитие „частната теория за домакинствата“ включва в обхвата си влиянието на все повече и по-нови фактори каквито са демографските, социалните, психологическите, националните и други, в т. 3.2 се откроява *приносът на институционалистите* като „реакция и опозиция на неокласическата версия“.³

Авторът се ръководи от съображението, че поведението на структурните компоненти на домакинството, вкл. технологията на вземане на решения от него, изпитва влиянието на институционални по характер обстоятелства като *навици, правила, норми, обичаи, рутина и др.* Затова те са представени съдържателно през призмата на неoinституционалната им интерпретация, т.е. като фактори, които намаляват „неопределеността“ на пазарния процес. В

^{2/} На това място К.Господинов изрично посочва относителния характер на този критерий.

^{3/} Виж: Б 1.2.2 (2016 г.), с.123 – с.125.

интерес, тъй като по-високите цени й осигуряват по-високи данъчни приходи, но тежестта се поема от домакинствата, а надбавката в цената увеличава транзакционните им разходи. В този контекст монографията и студията в годишника на ИУ-Варна представляват опит транзакционната концепция да се доближи до практическата дейност на експертите и предприемачите.

2) През периода 2005 г. – 2009 г. вниманието и публикационната дейност на гл.ас.д-р К.Господинов са съсредоточени в *областта на ентропийния анализ на стопанските процеси и явления*. На пръв поглед може да се остане с погрешното впечатление за странен избор на научните търсения на автора, доколкото ентропията е базисна категория в природонаучни дисциплини като физиката, термодинамиката, астрономията, химията или биологията, а също така в математиката, информатиката и философията, т.е. науки, които са повече или по-малко, но достатъчно „отдалечени“ от икономическата теория. Запознаването с докладите, статиите и монографията на кандидата обаче показват, че той добре познава същността, съдържанието и еволюцията на научните представи за ентропията (формулирана като принцип най-напред от термодинамиката през XIX век), голяма част от литературата и постиженията на най-изявените автори (Н.Джурджеску-Роген, Дж.Рифкин, К.Боулдинг, М.О'Конър, Р.Бърли, Дж.Фостър, И.Пригожин, И.Стенгерс и други) в този, вече утвърдил се през последната третина на XX век самостоятелен сегмент на икономическите изследвания, както и умението му да използва елементарен математически апарат при представяне на някои концепции и хипотези. От друга страна се вижда, че неговите усилия имат за цел не механично да пренесат различните частнонаучни интерпретации на ентропията при обяснение на отделни икономически явления, процеси или зависимости, а са подчинени на *стремежа му концептуално да се обоснове възможността и необходимостта от използването на още един подход в икономическия анализ – ентропийният, обоснован и пречупен през призмата на противопоставянето между представите за хармония и хаос в икономическата реалност*.

В тази връзка централните въпроси, на които се опитва да отговори гл.ас.д-р К.Господинов в петте си публикации по проблема са: „Съществува ли ентропия в икономическата система и може ли тя да бъде измерена?“, „Ако отговорът на тези два въпроса е положителен, може ли количествената определеност на ентропията да се използва като критерии за идентифициране състоянието, т.е. „степената на подреденост и хаос“ на всяка (микро, макро или мега) икономическа система през който и да е времеви интервал от нейното развитие?“, „Какво обуславя и в какво се проявяват различните функции на пазара и на държавата спрямо степента на ентропията в стопанската система?“⁶ Разсъжденията на автора при отговорите на всеки от повдигнатите въпроси му дават основания логически да аргументира следните критични изводи, заключения и оценки, които имат определено методологично значение в няколко аспекта:

Първо, използването на т.нар. „ентропиен“ категориален апарат е следствие от прилагането на по-различен подход към стопанската реалност и икономическата дейност на

⁶/ Виж: Б 1.1.1 (2009 г.), с. 29.

„креативна интерпретация на човешката стопанската дейност с положителен знак“ се допълва от представата за *същинското непосредствено производство като обективен процес на „разрушаване“ на материята* или иначе казано – *процес на трансформиране на едни активи, характеризиращи се с определено равнище на ентропия, в потребителски и производствени блага с друга ентропия, който „завършва с отлагане“ на производствено-технологични и потребителски отпадъци с висока ентропия.*¹¹

Ако „ентропийното“, т.е. критично-песимистичното възприемане на оскъдността преднамерено се редуцира, неизбежно се стига до абсолютизиране на този принцип в безкрайно дългосрочен период (за разлика от подчертано релативисткото му съдържание според конвенционалния неокласически икономикс), вследствие на което е естествено той да се превърне в основата на по-различен подход при разглеждане проблема в динамичен план – *става дума за възприемането и защитата на един оригинален вариант сред множеството „песимистични“ теории за икономическия растеж.* Предложените в 5-те публикации по темата кратки ретроспективни „екскурзии“ в стопанската история имат за цел да защитят тезата, че теоретичните разсъждения по обосноваването и практическата реализация на *принципа за непрекъснатия и ускорен икономически растеж на микро и макроравнище* представляват един изключително съвременен феномен, който е проблематизиран от стопанските реалности на модерната епоха. Според К.Господинов в продължение на хилядолетия от предмодерната си история икономическият растеж представлява по-скоро низ от незабележими изменения в богатството, ефективността, потреблението и жизнения стандарт, тъй като в стремежа си към собствено оцеляване, хората в различните предмодерни общества възпроизвеждат традиционните социални структури и *незначително подобряват условията си на живот.* За разлика от тази епоха, през последните столетия нуждата от икономически растеж се превръща в определяща цел и мотив за поведението на икономическите структури на всички равнища, и в своеобразна догма за т.нар. елити, които почти не се подлагат на съмнение от теоретичния икономически анализ – растежът (измерен като прираст на GDP) е универсален източник за подобряване на благосъстоянието, критерий за социален прогрес, средство за намаляване на безработицата и т.н., който днес се възприема като очевидна необходимост. Тази „очевидност“ се отхвърля с аргументи, изведени върху парадигмата на избраната научно-изследователска програма – гл.ас. д-р К.Господинов споделя *ентропийната интерпретация на идеята за забавянето на растежа като естествен и неизбежен резултат,* обусловен от природните ограничения, което означава, *че от ентропийна – в см. на физическа или термодинамическа гледна точка, свиването на човешката производствена дейност е неизбежно.* При това, в случая става дума не за повторение или възпроизвеждане на критични нагласи в духа на традицията, завещана от Д.Рикардо, Т.Малтус и други автори, а за доста по-различен тип аргументация – на с.21 в монографията си той отбелязва, че „Основната разлика между стария възглед (*нютоновия*) и новия (*ентропиен*) е в това, че старият подход е изграден върху представата за използване на **възобновяеми** ресурси, а ентропийният подход предполага, че днешната цивилизация прилага за своето развитие **изчерпаеми** ресурси. И докато при стария

¹¹/ Виж: Б.1.1.1 (2009 г.), с. 30.

са в определени граници, поради което тя се различава от абсолютната ентропия. „*функцията на хармонията*“, като израз на съотношението между ред и хаос в икономическата система и „*функцията на достоверната информация*“, благодарение на които се специфицира хипотезата за ентропийното икономическо равновесие.

Трето, на следващо място, „ентропийната“ интерпретация на принципа за оскъдността, а оттам и по-различната визия за източниците, последиците и ограниченията пред съвременния икономически растеж дават основание на гл.ас.д-р К.Господинов макар и фрагментарно да очертае *възможностите за приложение на ентропийния подход на микроикономическо равнище, в макроикономически и в стопанско исторически аспект*.¹⁵ Предложеният анализ с помощта на набор от показатели (например асортимент на произвежданите стоки и услуги от фирмите, ПЧИ в България, брутната добавена стойност по сектори, структурата на потребителските разходи или релацията между макроикономическата политика и състоянието на бюджета), представен през призмата на *критерия „степен на относителна ентропия“ според мен е непълен, неубедителен и не съответства на предварително заявеното намерение да се предложи решение на проблема кога (при какви условия) дадено управленско решение подпомага „стабилността на съответната икономическа подсистема, възможността ѝ за развитие и самоорганизация, дали ѝ придава допълнителна жизненост и хармония“*.¹⁶ В глобално-исторически аспект аргументацията в методологичен план е значително поддържана, доколкото в публикациите на автора се защитава тезата, че стопанската история през втората половина на XX век показва, че наличието и достъпността до природни ресурси (в частност до енергийни ресурси) заедно с радикалните технологични промени при тяхното добиване и производствено използване, неизбежно рефлектира в колебанията на техните цени и на няколко пъти изиграва ролята на решаващ фактор за развитието както на големи национални стопанства, така и на световната икономика като цяло, предизвиквайки съответни мащабни и дълбоки социално-политически промени. Поне няколко събития с са такова историческо значение: 1) Двата „нефтени шока“ през 70-те години на XX век, с които се свързва смяната на икономическата политика на индустриално развития север, отхвърлянето на господстваща „официална“ кейнсианска парадигма в икономическата теория и дори замяната на следвоенните егалитарно-етатистки, патерналистични и колективистични ценностни нагласи в западните общества с войнстващ индивидуализъм на социално, практическо, теоретично, естетическо и дори на битово равнище; 2) Резкият спад в цените на енергоносителите през 80-те години на XX век, който създаде предпоставки за дестабилизация на бившия СССР и в крайна сметка ускори разпадането на Източния блок и социалистическата система; 3) Стремещът в началото на XXI век към промени в конфигурацията на глобалните енергийни пазари, предизвикал остро външно-политическо и дори военно противопоставяне на глобално и регионално равнище.

Заключението, което може да се направи при оценка на тази част от научната продукция на гл.ас.д-р К.Господинов е, че *независимо от основанията за множество критични*

¹⁵/ Виж: Б 1.1.1 (2009 г.) – гл.3, с.74 – 106.

¹⁶/ Виж: Б 1.1.1 (2009 г.), с.74,75.

на регулирането на международната търговия“), както и постоянното му участие в издаваните учебни помагала от катедра ОИТ.¹⁹ Неговите текстове са разбираеми от студентите, стилът на изложение е ясен, а примерите, съдържанието на задачите и тестовите въпроси свидетелстват за много доброто познаване на преподавания учебен материал. Добрата учебно-преподавателската работа на гл.ас.д-р К.Господинов се проявява и в други форми на академична дейност: активно участие в разработване на учебните програми по различни дисциплини, представяне на рецензии, становища, оценки и изказвания при вътрешно катедрени обсъждания на дисертации, монографии, студии и друга научна и учебна продукция, работа във ФС на ФСФ, консултации и подготовка на студентите за извън аудиторни изяви като олимпиади, студентски научни конференции и др.

Представената справка за учебната натовареност на гл.ас.д-р К.Господинов през последните две учебни години (2014 г. / 2015 г. и 2015 г. / 2016 г.) свидетелстват, че той покрива необходимата нормативна лекционна заетост според изискванията на ЗРАСРБ, Правилника за неговото приложение и в частност изискванията на чл. 62, т. 2 и чл. 71, ал. 4 от Правилата, условията и реда за придобиването на научни степени и заемането на академични длъжности в ИУ-Варна.

5. Заключение

Въз основа на изложените по-горе съображения смятам, че с научните си публикации преподавателската си дейност гл.ас. д-р Калин Йовчев Господинов представлява една силна и убедителна кандидатура за заемане на академичната длъжност „доцент“ на ИУ-Варна. Представените документи отговарят на всички изисквания на ЗРАСРБ, неговия Правилник и вътрешните Правила за условията и реда за придобиването на научни степени и заемането на академични длъжности в ИУ-Варна, поради което категорично подкрепям кандидатурата на гл.ас. д-р Калин Йовчев Господинов за академичната длъжност „доцент“ към кат. „ОИТ“ и ще гласувам положително като член на Научното жури по конкурса.

ВАРНА
12.12. 2016 г.

Рецензент:
Доц. д-р Ваня Желязков Гаргов

¹⁹/ Виж 12-те публикации в раздел Б. V.